

Den digitale hverdag i 2015

Essay til DGS' essaykonkurrence
af Andreas B. Michelsen

I 90'erne boomede computerteknologien. Datamaten gjorde sit indtog i flere og flere hjem, og brugen af internet i hverdagen begyndte at blive en realitet. Dette forårsagede adskillige fremtidsvisioner, da betingelser for din hverdag pludselig blev markant anderledes. I en bog, hvor forfatteren forestillede sig livet i år 2000, blev bevægelse en overflødighed. Alle hjem ville blive udstyret med enorme skærme, og undervisning, lægebesøg, selv venlige visitter ville foregå via skærm. Hjemmet blev klasselokale, lægekonsultation og arbejdsplads.

Nu står vi så her, i 2011, og ser os omkring. Forfatteren af førnævnte bog havde tydeligvis ikke just profetiske evner, men han havde alligevel fat i noget. Kommunikation er kommet i højsædet som aldrig før, og teknologien bliver brugt til at gøre verden så bekvemmelig for os alle som muligt. Især blandt gymnasieelever. Alle gymnasieelever må træffe nogle valg når de går i gang med deres uddannelse, hvoraf et af de væsentligste er valget mellem bærbar computer eller ej. Man kan anskaffe sig en bærbar, hvorved man nemt og hurtigt kan undersøge ting på nettet og tage og organisere sine noter med digital bekvemmelighed. Men så må man på jagt. På jagt efter el-stik man kan stikke sin oplader i, på jagt efter den trådløse internetforbindelse og på jagt efter software, der kan dække ens særlige skriftlige behov (som f.eks. fysikkens formler eller let adgang til græske bogstaver). Der synes nogle at det virker nemmere at fatte pennen, og lade blækket dække de linjerede sider som man plejer.

I 2015 vil dette være anderledes. Udover at antallet af el-stik og området skolers internet dækker begge stiger, vil bekvemmeligheden ved de digitale hjælpemidler være uovertruffen. Først og fremmest vil hvert fag have velfungerende programmer, skræddersyede til fagets behov. De kan være lavet af staten, eller af private, eller måske bare være modifikationer af eksisterende programmer, men software til at simplificere formelnedskrivning og græske stile vil være langt mindre kluntet end i dag. Matematiklærere vil ikke længere behøve brokke sig over at folk bruger forkerte multiplikations-tegn, og kemilærere vil ikke få anledning til at belære sine elever om den korrekte notation for grundstoffer. Dette vil programmer, med en god brugerflade, gøre så simpelt, at selv de computer-sløve kan følge med.

Desuden vil kommunikationen mellem skole og elev være langt mere effektiv. Lectio sørger i dag for, at alle elever let kan holde styr på gymnasiets konstant foranderlige skoledag, og skaber stor fleksibilitet for især lærerne. Men det er ikke idiotsikkert. Et tilbagevendende problem er lærere, der i sidste øjeblik må aflyse en morgentime pga. sygdom eller lignende. Dette fører som regel til, at størstedelen af en klasse ender med at stå med en lang næse, mens de få der fik tjekket lectio samme morgen ligger derhjemme og snuer. I løbet af de næste fire år vil vi opnå langt større kommunikation og sammenfletning af netværk, personlige computer og telefon. Hvis en lærer f.eks. aflyser en time i sidste øjeblik, vil man ikke behøve at gøre noget aktivt for at opdage det. Aflysningen vil opsøge eleven gennem en sms-besked, så alle straks kan ændre deres planer.

En lidt utopisk forestilling kunne også være, at alle de forskellige små hjælpemidler hver elev får opsøgt hist og her, bliver forenet i én. Den optimale fildeling der findes i Dropbox, de nemme muligheder for gruppedannelse Facebook giver, Googles geniale delte dokumenter og Lectios kommunikationsmuligheder mellem skole og elev. Tilsammen kunne de danne det optimale skoleværktøj, og udrydde al tvivl om, hvorvidt man bør bruge bærbar computer i skolen eller ej.